

Sygn. akt III KO 109/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **M. K.**,

jego wniosku o zasądzenie zadośćuczynienia za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2021r.

wniosku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 23 listopada 2020 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi
Okręgowemu w P.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2020r., sygn. akt II Ko 86/20, Sąd Okręgowy w W., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy z wniosku M. K.

Uzasadniając wniosek wskazano, że siostrą wnioskodawcy jest asystentka sędziego zatrudniona w Sądzie Okręgowym w W., zatem rozpoznanie sprawy przez ten Sąd mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu przedmiotowej sprawy jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Na kanwie okoliczności podnoszonych także obecnie przez Sąd wnioskujący wypowiedział się już Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 2 września 2020r., sygn. akt III KO 71/20, prawidłowo uznając, że: *„konfiguracja zawodowo – służbowych powiązań sędziów wskazanego Sądu Okręgowego oraz zatrudnionej w Wydziale Karnym tego sądu asystentki sędziego, będącej siostrą jednego z oskarżonych, wymaga, by – ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości – sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd”*. Argumenty podnoszone w cytowanym uzasadnieniu zachowują pełną aktualność w przedmiotowej sprawie.

Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu wnioskującego, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę. Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Okręgowy w P., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.